

Фросина ТАСHEВСКА-РЕМЕНСКИ

„
*Umot neka
t i b i d e v o d a ~*
”

Анализирајќи ја политичката култура на власта, изразена преку официјалниот владин претставник за односи со јавноста, ми се потврдува впечатокот дека власта, секогаш кога е изненадена од прашања чии одговори ги нема однапред подготвено и не одат во прилог на "високиот рејтинг", игра на картата на "хумор и сатира" по секоја цена, потценувајќи го интелектуалниот капацитет на македонските граѓани и сериозноста на државните институции. Прибегнувањето кон давање сатирично обоени "хумористични изјави" од страна на владин портпарол не е ништо друго, туку одраз на недоволниот капацитет на власта доследно и неселективно да ја промовира декларативната транспарентност и да одговара на прашања кои може секогаш да ѝ се допаѓаат.

Владиниот претставник за односи со јавноста во напливот на емоции кога ќе му постават прашање чии одговор не ги знае, воведува нов принцип на комуникација во стилот "седи мадро да не бидеш модро" или "до таа лекција не сме стигнале", што зборува за практика која спонтано го открива манирот на власта да негува политика на комуницирање, кое сè повеќе личи на периодот кој толку многу го критикуваат и го осудуваат.

Во една од моите претходни анализи насловена како "Што остана од антикомунизмот?", пишував за падот на комунизмот и за растечкиот антикомунизам, кој многу често се употребува во денешниот политички вокабулар. Во тој текст

мот во дневно-политички цели и во дисквалификација на политичките опоненти, како многу опасна политизација.

Како интелектуалец не ја прифаќам реториката на власта, која себеси се промовира за единствен антикомунистички поборник, подготвена да се справи со остатоците од комунизмот. Нема ништо лошо во обидот на власта да се претстави како ослободител од комунистите, со тоа што ќе изгради меморијален центар и ќе го донесе Законот за лустрација, бидејќи проблемот е во нешто друго. Имено, во напорите да го докаже својот антикомунистички дух, власта оди во онаа крајност за кој зборував во една од претходните анализи: се претвора во бескрупулозен политич-

"ДРУЖЕ ГРУЈО

беше ставен акцент на опасноста, жестоката антикомунистичка фразеологија да прерасне во јалова идеологија, која ќе биде злоупотребена за оправдување на сопствената бруталност, идеологизација која во многу поранешни социјалистички земји се покажа како добро средство за политичка пресметка со опонентите, прераснувајќи во антикомунистички биготизам и схематизам.

Антикомунизмот, како идеолошки став, имаше и своја продуктивна улога во првите години кога македонските граѓани решија да ја градат македонската парламентарна демократија, независноста, суверенитетот и меѓународниот кредиби-

ки дисквалификатор на политичките конкуренти т.н. "комунистички следбеници"; врши политичка пропаганда со цел политичките конкуренти т.н. "комунистички следбеници" да ги претстави како главни кочничари на "владините антикомунистички реформи, кои национално ќе нè разбудат"; го злоупотребува и манипулира со патриотското чувство на македонските граѓани, бидејќи непријателско чувство за системот во кој порано живееле, за да им каже колку им било лошо и колку сега им е добро, сè со цел да добие широка поддршка во својата пресметка со политичките конкуренти т.н. "комунистички следбеници".

"АНТИКОМУНИСТИЧКАТА ОПСЕЦИЈА КАКО СРЕДСТВО ЗА СПРАВУВАЊЕ СО ПОЛИТИЧКИТЕ ОПОНЕНТИ НÈ ОДВЛЕКУВА ОД ВИСТИНСКИТЕ ПРОБЛЕМИ НА СОВРЕМЕНИОТ СВЕТ, НАДНАЦИОНАЛНИТЕ ИНТЕРЕСИ И РЕАЛНИТЕ ПОТРЕБИ НА ГРАЃАНИТЕ ИЗМОРЕНИ ОД ИДЕОЛОГИИ".

литет, но тој беше втор елемент во овој процес, бидејќи првиот беше конститутивниот национализам. Во годините кои следуваа се направија чекори напред во раскинувањето со комунистичкото минато: отворање на тајните досиеја на службата за државна безбедност, денационализација за имотите на граѓаните, осуда на страдателите за време на комунизмот и почест за борците за македонската кауза итн.

Завршувањето на овие процеси и повторното враќање на антикомунизмот како реторика и како идеолошки став на власта, по 17 години парламентарна демократија, која е пример на Балканот, почнува злоупотребата на антикомуниз-

За волја на вистината, средствата со кои власта се справува со "комунистите" и со чувството што притоа го буди и го всадува во македонскиот граѓанин, навлегува во стапиците на антикомунизмот - антикомунистичкиот биготизам и схематизам - и ја потврдува прочуената реченица на Васлав Хавел во периодот на лустрација дека "полоши од комунистите се само антикомунистите". Немам авторско право на оваа констатација, бидејќи потврда за ова добив многу поодамна во колумните на наши познати стручњаци и аналитичари, кои можеби не така јавно зборуваат за ова за што отворено пишувам. Потврда за ова добив и од јавно искажаните зборови на

ВО ПЕРИОДОТ НА ЛУСТРАЦИЈА ВАСЛАВ ХАВЕЛ ИЗЈАВИЛ ДЕКА "ПОЛОШИ ОД КОМУНИСТИТЕ СЕ САМО АНТИКОМУНИСТИТЕ".

еден македонски адвокат (господинот Тортевски) во емисијата "Чуму", кога кажа дека (парафразирам) "стравот завладеал меѓу македонските граѓани... секој од секого се плаши..., само со страв може да се води држава... и дека единствено оваа Влада тоа добро го прави".

Луѓето кои го живееле и живееле со комунизмот ќе се сетат дека основниот метод на комунистичкото владеење беше токму "сеењето страв меѓу граѓаните",

Она што сакам да го доближам како мој став во овој текст е тоа дека "антикомунистичката опсесија како средство за справување со политичките опоненти нè одвлекува од вистинските проблеми на современиот свет, наднационалните интереси и реалните потреби на граѓаните изморени од идеологии".

Свесна за тоа дека многумина нема да се согласат со горекажаното и дека, ќе добијам опозициски, во најмала рака

ка незаменливост и идеологизација која, за жал, не е вистински вливска.

Во својата "антикомунистичка пропаганда" власта ги обвинува своите политички конкуренти дека "нивната партија (СДСМ) како наследник на некогашната југословенска комунистичка партија не работи за интересите на Македонија и за македонската кауза", и дека "што поскоро мора од македонската политичка сцена да се искоренат закржлавените стари комунисти кои го кочат развојот на РМ".

Би било добро кога ова тврдење нема свој контрапункт. Како контрапункт на ова тврдење јас, како македонски граѓанин и патриот, го поставувам следното прашање: Дали власта т.е. ВМРО-ДПМНЕ ќе ја воскресне идејата за обединување

, МИ ТИ СЕ КУНЕМО!"

"секој од секого да се плаши", "масовното шпионирање", "нокаутирање и прогон на политичките опоненти" итн. За оние кои не живееле во и со комунизмот, би им препорачала да го погледнат не така стариот трагикомичен филм "Балкански шпиун".

комунистички епитет, го прифатив ризикот да го кажам својот став дека власта ја злоупотребува антикомунистичката идеологизација за дискредитација на партиската програма на својот најсериозен политички конкурент, истовремено вршејќи пропаганда за својата политич-

на Македонија, бидејќи ако се сеќавам добро тоа е македонската кауза и идеологијата на вистинското ВМРО, за чиј наследник се смета и се именува владејачката ВМРО-ДПМНЕ?

Неблагодарно е да навлеземе во апсурдните аргументирања за тоа кој е кој, кој што и за кого работел. Во апсурдното дебатирање за апсолвирани прашања и во недостаток на политичка волја да не се будат зли духови од минатото, може да ни се случи да заскитаеме по патот кој не се вика иднина. Во секоја политичка партија постојат поединци кои со своите ставови осцилираат околу оската на партиската идеологија, па затоа парламентарната демократија познава институти и механизми за канализирање на различните мислења: независни пратеници, фракции, левичари, десничари, центристи итн. Според мене, би било добро кога власта ќе престане со својата реторика да го вперува прстот само кон политичките неистомисленици, туку малку повеќе да поработи на својата политичка култура и толеранција, чиј основен принцип е "учество во политичкото делување на подеднакво важни субјекти, кои имаат право со силината на своите аргументи и останатите политички механизми да се изборат за своите ставови и интереси".

Сатиричните надмудрувања, стихижната пропаганда и антикомунистичката идеологија од типот "гледајте што прават тие, не гледајте што правиме ние", ќе нè доведе во состојба во која кога ќе се свртиме околу нас и ќе видиме дека ја нема научната и критичната јавност, критичните медиуми, дека политичките неистомисленици се дисквалификувани и замолчени, дека власта сè си прави сама (?) и се фали со високи рејтинзи, кога сиромашните ќе станат уште по-сиромашни, а богатите уште побогати, нема да остане ништо друго туку да си запеат: "Друже Грујо, ми ти се кунемо!"

